

Ապրիլին 24 իսկծիւ բազար էր-
թէօր կրեւել սաաթ ճառն 25ինծի
աւրը կրեւի սաաթ ճեէ գատար,
յէճրիփղոէ գօլէրատան պիր միւ
սաաթ օլաուղու՝ ըէմի ճեապէլաէն
անկաշըրը տըր:

Եղա՞ք ամեն ինչ զի աքաղաղեցին ձեզ:

Գրեւ: Հարը, որ էրիկ մարդ
 և երբեմն կը պարծի՛ր թէ լա-
 ժը լիայդ: Բնաւ չ'իւն յիշու, իր
 մարդը զքաջ հասեր կ'աւած ոչ ա-
 ղաւ: Դա՞յց արհեստն անսարկեր-
 քը կը նայել/ր և որոպցաբայլ կը
 անշնայիր: Երբք վշտացեալ ծնողաց
 Եւստործած արուաւ, Թառուած
 Եւստ չորս միկմարաւթիւնը տա-
 վարաւեալն: Եւ թիւնը կ'աւա-
 ւած իջ համարել/ր, ի՛նչպէ՞ս կըլ-
 ար հրամա՛նադարհըը մուցած,
 ինի՞նք և լախդ ի՛նչ կը կենա՛ր: Ե-
 ւ արմատացեալ այդ անկողնին
 Գրեւն էր միայն մարդուկ մը կալ
 արածուած, էակ մը որ դեռ աշ-
 արհ չէ մեղած հրաժեշտի: Եղոյնը
 Գրեւն ինչ Եւստ Եւստ, կը հասկնամ
 Գրեւն կողմ մասնիկ ինչ

Հայր ու մայր, արդ

ևհա ճիշդ չաբաթ է ժիվեր
 խորժ և արկթէ անշունչ պառ-
 ծեա աշն անկողնին մէջ որմե-
 խորքար ամեն առաջու կա՞ծ
 իկկկ կէնէկր չգիտեմ ինչեր
 թոպկոպ վարդադոն երեսոյ

Հիւ
 նուի
 վարժե
 անուի
 զապե
 կուն
 ուրվա
 տեղը
 տալի
 վրայ
 էր
 Օրթ
 ջիւնն
 լուս
 քառն
 ճառե
 րան
 Կնի
 ոստե
 քառն

Թողեմք մեզ ազնիւ ինքնեցում. անոնք դժգոհեցան, թօթօշիկ լծաւ ի կնէ-
րունք. ոտներէն ի բերանն ելան, բո-
լօր վարմիրը կամարս դարձաւ,
ստորմարտից մէջ բան մը չերթաւ,
բաց իրան միջքանի կաթիլ կա-
թէի դօր մերթ մայրիկը և մերթ
մամիկը կը կաթեցնէր բերանդ բա-
նալով դռնհար ձեռքերովս:

Ել, Զապէ, ե՛լ, կամ գունէ
բա՛ց աչքերդ, բառ մ'արտասանէ՛
և սոսմհանէ ռաբօիկը որ եր-
կո՞ւ օրէ Ի վեր դու վերադարձա
կած է, կիսկատար ձգէ հոգեվա-
րույն անթիջըրը գորտքէն կը վը-
մըջէ սառնեազգեւոր ջահհանքն:

Օրը կը տարաբանէր, օրը կը
զովանար, հեռուէն ալլալլ եկե-
ղեցիներուն քանդակներուն հըն-
չիւնը կը լարէր. տպւոյ աւետիս
ախարհիկ լծէ հետեւելով օրը պի-
տի յուսն սա հրաշայլ խօսքը ձքը
բխատա յարեաւ. ի մեռելոցն, ֆո-
ղոցին մէջ թաղին տղեկներուն ձայ-
ները կը հասնէին մինչև հոգեվա-
րին սենեակը:

Զապէ տակաւին ո՛չ մեռած էր
ո՛չ ալ յարժած:

Թօիկը ապապրած էր ալ ոչինչ
չտալ, ինչ որ լամեն բան վեզլա-
ցած, կամ վերջնալու մօտա կը
նշանակէ:

Վշտահար ծնողները այլ ևս ցգոս-
նութիւն ընելու հարկը չի տեսնե-
լով, իրենց զիրենց բողբոջին ողբ
նու կոծի յանձնելով վրայ էին:

Բերուած էին և դուրսը կոպա-
սէին այն մոմերը որոնք մեռելին
քով պիտի վառէին, Զապէ հոգի
աւանդելուն պէս:

Զապէ լին համար շինուլիք սըն-
տուկին չախը ամենեւեւ նպատա-
կաւ ատաղձագործին աշկերտ
կոպտաէր խոհանոցին մէջ:

Այս միջոցին սենեկին դուռ
յանկարծ դուրսէն հորւորով բաց
ուեցաւ, և հէք Զապէին հասա-
կակից աղէկ մը ցատկուտելով
խնդարով ներս մտաւ: Աէն մի ձեռ-
քը մէկէկ կարմիր հակիթ բռե-
նած: Այս մանկիկը դարցի Մամի-
կանեանին աղէկը և Զապէին խաղ-
ընկերը Հայկառոյն էր:

Ներկայ եղողներէն ո՛չ մէկ Հա-
կառոյին դիտադուրթունք հաս-
կընալու ժամանակ չունեցած, ման-
կիկը դէպ ի հոգեվարին անկողին

(30)

ԿՈՐՈՒՍԵԱԼ ԿՇՏԱԿԸ

ՀԵՂԻՆԱԿ

Յ. Բ. ՅԱԶԵԱՆ

ԳԼՈՒԽ Է.

ՊԱՏՐՈՒՄ

Հետեւեալ առաւօպուն խիստ կա-
նուխ Օրթո-Չէյմէի դէմ դառն
վայրեն ցնցոտիներ հագած պա-
տանի մը համարաբայ կիշնար. դե-
ղաբէմն բիտատաբը մեր սա, և
կուէն և վշտահար կիշնար. Զա-
ռովայրէն իշնալով օրճարանին պար-
տէղը մտաւ և ծառի մը բունջի-
տակ հողէ շինուած նստարանի
վրայ նստաւ. սրճարանը դեռ գո-
թը առջը օրը անձրեւած լլայլայ
Օրթո-Չէյմէ Զորակ ջրի խաղճ
շինէր կարճակէր, որ թաղային
լու պայքարող սօխակաց ձախի
խառնուելով, հնացում կը պատ-
ճառէին դիտողին. դիտացը դա-
րճաթի սօսիներուն դէպի վար հա-
կած տերեւայտի և երկարածի
ոտները, կարծես ներքենին հովա-
նաւորած մաքաղ ետնին դաւար

վազած և մազլցելով վեր նշած և բերանը նշապելին տկանը գնդգզված
— Զապել, դուք էր...
Անհետն առաջ բերիք, յետոյ մի անկր զննեցին և Հակոբյանը մէկ կողմաւուն Քայց աղջեւն Զապել նստադուռ անցիկը բացած և հակոբյանը պիտու էր...
Բոլորովին նիջացած թեւ մը գորս հանց վերապէս տակէն և ձեռքը դէպի Հակոբյանը երկնցնելով...
— Կարծիք հաղթեց, թոյնով քիչ հազիւ լսելի ձայնով մը...
Մայրը, հայրը, վե՛ծ մայրը արկողն վրաս ինկան խելակործող Հակոբյանը ցատկելով մտնեցաւ և հակոբյանը մէկը Զապելին տալով...
— Զարու՛ր՛ք, կուգե՛ն, ըսաւ...
Զապել առանց ձայն հանելու միւս ձեռքն ալ դուրս հանեց և անոր զգուշութեամբ հակոբյանը բռնեց և ցուցամատին մէջ առնելով Հակոբյանին երկնցուց և զարկաւ ըսաւ...
Զապել բռնկուած էր...
Երբ ամենքը՝ քիչ չը սթապիած գլուխին զարձուցին, քահանայն ու բոլիկ անհետացած էին...
Ա. Գ.
3 Ապրիլ 1893
Հալեպ

Աթիտէքի մէքալէիերի Մէհմուդ Ալիպարտան այնէն նազլ իւն տերճիւրի միւնսաիպ կէժրիւնիւզ տիւր...
ՄԱԼԻԻՄԱԹԻ ՄԱԼՍՈՒՍԵ

Արեւելք վէ Հայրնէյթ զազէ թալարը, Յուրիւնան Տ. Յովհաննէսն, Գոււզարու բաթրիգ թանէսին տէխալթիւնի կէլէնտէ խապէր վիրմէքէից խիֆա իթմէնիպ բաթրիգ թանէլէքիճէէ Էնթզ ու հազ քընտ իսթիհասալ իւրիւլի ցլան մալիմաթըն միւնսաիտ (նպաստաւոր) պուլունմուշ օլտուգունտալի իւպէ իթմիշ օլտուգարբի տանը Վիւսախա օլտուգարբի Տիւրպէքիւր Էրմէնի-գաթօյիք մէկ խասաթանէնտէ իւշ սնէ Էվլէ վուգու պուլան հարիգ վէ սիթ զաթտան տալալ մէրգուլմըն մաշպէսէ իլգա խոխոխիւ, վէ տերբէնի մաշքու միւնթիւ մէղքուր զէթալլարան մուհաբբիւրի թաւաթիւրան Ասիլիէ նէգալթիւր Էլ րազընտան բէճ քօյալ տնլիլլալ պիլէնէկին պէ ան, վէ մաշքըրուհալ լըլընա բիւնէթէն իխա

Ինիւնրով պատառուած ցանցալ գեւեղաններուն վրայ կը գուրգուրաւն, Այս միջոցին սորձաւուն պատահաններուն փեղկիթեմին բացուելով, խոնջած դիմօտնէթեթ գլուխ մը երկցաւ պատանին ծառին տակ նստա տննելով, պատահար բացաւ խալպառ ձայնով մը գոչեց...
— Հէյ ստաթուր հաղ ինչ գորուներս...
Պատանին ընթոստ ետին դատնալով, արապէս կոպտօրէն զինք ստաթուրին խոնջաւ...
— Ինչ կըսեմ վէ ինչ գործ ունիս այդ տեղ...
— Հայրս պատուիրեց որ զինք ան տեղ սոպսեմ ըստ վնէրոն ձայնով մը...
— Սուրբ խնկու հախար ստալ տաւ...
— Ստակ չունիմ պարոն...
— Այն առեւ բարի եկար տղա դիմացի անդառաւոր ճրիւ է, ինչպէս նաև աղբերակին ջուրը...
Պատանին հնգօրէն տեղէն ելնելով, գնաց իր մայրի աղբերակին ջուրը կեցաւ, իսկ միջոցին սորձաւուն դուռը բացուելով, սպա

արևմտայն իրտամբ անարկ օրհնե-
 լուշ օրտուղութեւ լե երկն իսկահը
 նէֆ. իմ ձեռն օրտուղութեան
 պոռնութեան պիր գաշ մահ մուգատ-
 աւնա գլխակը աղբորը օրհնայ
 վն ին կնգմեքտե իտուկնին խոտ
 իր իստ պրտայ մաղ լրդա պիղգարու
 մեծպոռնին թ հատը օրտուղ տալը

ՆԱԶՆԻՍԻ ՎԱՐԺԱՊԵՏՅԱՆՈՑՆԵՐԸ

Բանի մը ամիսն ի վեր հանգա-
 եակութիւն կըլլուի նանսի Հայ
 վարժութիւնը պատրաստելու հա-
 մար կը տեսնեմ որ բազումը կը
 նուիրեն յօժարութեամբ իրենց
 կայաններ աշխ ձեռնարկին առեղծ
 բազմաթու խմբի պահանջները
 այն ապագայ Հայ վարժութիւնը
 բուրժուանիք դաստիարակու-
 թեանն ձեռնմանց մասին կայծ-
 ծեմ թէ այս կարեւոր պայմանը
 մէ, ոչ միայն նուիրանաւաց, այլ
 բանին Հայ ընտանեաց համար
 որոյ դասերը կրնան յանձնուի-
 ապա նախնին եկած վարժուհի
 ներքու Ունտի, թէ նուիրատուաց
 և թէ քմէն Հայ ընտանեաց բա-
 րոյական ժառանգութիւն մը մա-
 տուցանելու գիտական թուղթ
 մ'աշղղելու էի նանսի եպիսկոպոս
 Գեորգիայի թուրքական, որ ըսմ
 իսկ ձեռնէհպանած մ'է ես յոյն-
 բոյ մասին

Ահա առիթ թղթիցն իմաստը

Զոր Գեորգիայտուութեան կը
 հայցեմ ինչո՞ւր որ որ հայ
 հասարակութեան համար մեծ կա-
 բեւորութիւն ունի. ժամանակ
 մ'ի վեր մայրաքաղաքի մէջ հրա-
 տալակուող Հայ իրացիք մը հան-
 դանակութիւն մը բացեր է Հայ
 վարժութիւնը պատրաստելու հա-
 մար նախնի աղջկանց վարժապե-
 տանոցին մէջ. Ազգակիցներէս շա-
 տերը կը փափաքէն աշխ ձեռնար-
 կին, բայց նախ և առաջ կուղե-
 տեղեկանալ թէ ինչ տեսակ դաս-
 տարակաւութիւն կ'աւանդուի մէ-
 իս վարժապետակցին մէջ. Եւ
 Ամերիկի հաստատութեան նմա-
 վարժարան մ'է, աշխիքն անաս-
 տուած, անհատաւ, անբարոյա-
 կան, անտէր է որ քրիստոնէից
 իմիջէ թոյլ չպիտի տայ նպաս-
 տել յաղորդութեան ձեռնարկի
 որոյ նպատակը ըլլայ հայ ժա-
 թել մեզ անաստուած և հետեւա-

սաւոր սեմին վրայ երեցաւ, ձեռ-
 ք բռնած աւել սրճարանին դրա-
 կովեցեց յետոյ հաստ մասնի-
 րովը քնհատ աչքերը ճառելիպա-
 և արտասովոր կերպով բերան
 բռնալով. իմիսը ձայնիւ երեզ
 կտայէ ետքը աւել ձեռք առնե-
 լով, սրճարանին պարտեպը աւել
 սկսաւ քթին տակէն մնախառն
 լով

— Բան չունիս նէ հոգը աւել
 վաթսուս զոչ յարաթակաւսն վաթ-
 սուս և մէկ ըլլալիք չունի...

Այս սիւղոցին ազերական քոպ-
 կնցող պատանին աչքին հանդիպե-
 լով, տաքին մէջ կասկած մը ժա-
 դեցաւ

— Զըլլայ որ սա դաստարակապ-
 տը սեղանի մարմնոցնէն մին վե-
 լուցած ըլլաւ զսաւ

Եւ չորձը քստուած սեղանին
 մի առ մի աչքէ անցուց. սեղան
 ներսն վրայէն բան մը պակաս
 չէր

— Անպատեճառ սա սրկկան բա-
 լը գողցած է ասկէց կըսէր իւրով

Զար մարդիկ միշտ կատարման
 կրկան, մէկէն ի մէկ ճակարակ
 ներով կըլնեց

բար անբարոյական վարժութիւններ
բաղձաթիւ Հայոցի կը տպանան Զեյ
Փերպատու ութեան պատասխան
նին ըստ այնմ գործելու համար
Ահապարկ, հիմա թղթոյս պա
տասխանը որ կը կրէ՝ Մարտի 14
թուականը (ն. տ.)

Տէր բմ,
«Նամակի» նպիստպար այժմ
անհանգիստ ըլլալով, Նորին Քե
րպապատուութեան հրամանով կուն
տամ ձեզ այն տեղի կաթիլները
զոր իրմէ խորհրէր էիք
«Ձեր յիշած վարժարանը մաս
րանապետ չունի. ամէն կրօն
այնպէսինոց համար բաց է և այժմ
մասն վարժուհին ալ բոլորքս
կան է»

Այսուհետեւ կը յաւելու թէ,
«Վարժութիւն ըլլալ ուզող մանկա
վարդ օրիորդները ամէն փախա
ցելի ապահովութիւնները կրնան
զտեղի ուղարկել և բարոյական
տեսիլ տեսնող Նամակի ազգայ
վարժպետանոցին մէջ զոր մը վա
րեն կուսանը Տարթիւսի Քրէթիւնի
ԱԶ, Սէն-Տիգիէ փողոց»

Նպիստպատական փոխանորդ
Նամակի Հայ վարժութիւնեց պատ
րաստելու համար հաճախեց
թեան ձեռնարկողայ կը մնայ հի
սա հարտարկութեան տալ պէտ
եղած տեղի կաթիլները իրենց
ձեռնարկին նկատմամբ և մանա
ւազը ըզն թէ վերալցնալ վար
ժարաններէ որին պիտի գ. կու
Հայ օգիտողները և

Մեծ ՄԱՌԱՄ

ԹԻԻԺԱՄԱՐԻՅԵՆ

Կէշէն հաֆիւսի բիւցաւըցա
տախի մուսմէլաթը թիւ 66 արիւ
տէ ասարը կէրմի կէօրիւնէ մի
տիւր Գուղտայ մէ ուն ֆիւսաթը
տա 66 րի թէր թէր քաղ Է
բիւլիւլ, մէ կէշէն հաֆիւս Է
նաստաւա վիւղտ թիւ մի օրան 100
թիւ սէրթ պուղտայըն Բուլիւլ մ
Լաիթիւ միւլարեւաթը պրէն
25-26 բարաւ օրմազ իլլըն սա
թըլլըն ուրը

Կէշէն հաֆիւս մէ վրուտաթըն
տան պուլուեան 10.000 թիւ եւ
միւլաթ պուղտայա թիւ 66 Է պու
լուզ 16 պուլուզ զոր տան միւլ

— Մի՛ գիտէ որ արանին եռեւե
լայտադեղէն փայտերը վերացա
ւում

Անմիջապէս ձեռքի աւելը ա
թիւ մը վրայ նետելով, որճարա
նին ետեւի կողմը աներկաթ եղաւ

Նոյն միջոցին պատանին, հեռուէ
քալափոխին մը ձայն առնելով
աղբերակին քովէն դատուեալ քա
նի մը քալլ, անքնիւր համար թ
եկողը իր հայրենի և երբ համոզ
ուեցաւ որ նոյն ինքն է, փոխա
նակ ուրախութեան ստիպման հետ
քնը նկարուեցան պատանոյն դի
մացը վրայ, Նորեկը պիւհէր բալ
հուժու կապուածքով պարզեա
էր, որուն դիմազ ծերը խիտ կա
նախաղոր էիւ բացց ալ քնդալն կ
նայի մօտ գոյնը տեսակ մը հա
կակրուած ին կազդէր դիտողին
Երբ բաւական ժողեւա պատան
ին, յօնքերը պատեւումը ըսաւ

— Մօ առնակ, քեզի չնոր
սրճարանին պարտեղը սպասեմ, ի
չու հոս ճամբուս վրայ կեցեր ես

— Հոն էի, բայց սրճարան
սպասաւորը մռնեցող գիւս

— Հիմա պիտի ստուգեմ, եթ
սուտ խօսեցար, ոսկրները պիտ

[illegible]

This image shows the fore-edge of a very thick, old book. The pages are numerous and tightly packed, showing a range of brown and tan colors due to age. The binding is visible on the right side, appearing dark and textured. The spine of the book is on the left, showing some of the internal structure and the binding threads. The overall appearance is one of great age and historical value.

4287
4288